

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ' • ΧΡΟΝΟΣ 47ος • ΤΕΥΧΟΣ 196 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

200 Χρόνια από την Επανάσταση του 1821
60 Χρόνια από την ίδρυση του Συνδέσμου το 1961

Αναβολή της Γενικής Συνέλευσης και των Εκλογών του Συνδέσμου λόγω της πανδημίας (COVID-19)

Εξαιτίας των εξαιρετικά δύσκολων και απροβλέπτων συνθηκών, που έχει προκαλέσει η πανδημία (COVID-19) στην ελληνική κοινωνία και κατά συνέπεια και στην λειτουργία του Συνδέσμου μας, δεν έγινε η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση και οι αρχαιρεσίες του Συνδέσμου, οι οποίες, σύμφωνα με το καταστατικό, διεξάγονται, ανά τριετία, μέσα στον μήνα Ιανουάριο.

Η πανδημία του κορονοϊού έχει χτυπήσει, καίρια, την συντριπτική πλειοψηφία των πολιτιστικών Συλλόγων, Σωματείων και Ιδρυμάτων της χώρας, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα στην λειτουργία τους. Ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν είναι η έλλειψη νομιμοποίησης των Οργάνων Διοίκησης, για τις περιπτώσεις που έληξε η θητεία τους εν μέσω της πανδημίας (όπως του Συνδέσμου μας, που έληξε στις 21 Ιανουαρίου 2021).

Το θέμα, έστω και με καθυστέρηση, αντιμετωπίστηκε με νομοθετική ρύθμιση. Με τον Νόμο 4790 άρθρο 90, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α' 48/31.03.2021), δίνεται παράταση στην θητεία «των διοικητικών συμβουλίων και των λοιπών καταστατικών οργάνων των πολιτιστικών, αθλητικών, φιλανθρωπικών και άλλων σωματείων και συλλόγων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν, σύμφωνα με τα άρθρα 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα», μέχρι την 30η Ιουνίου 2021. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα ευελπιστούμε, ότι θα επανέλθουμε, σε μεγάλο βαθμό, στην πρότερη κατάσταση που είχαμε μάθει να ζούμε, θα επανέλθει η λειτουργία του Συνδέσμου και θα προκηρυχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Οι επιπτώσεις από την συνέχιση της πανδημίας είναι μεγάλες. Εκτός από την αναστολή των δραστηριοτήτων και τους περιορισμούς στην ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών, αποτυπώνονται και με τα 263.681 επιβεβαιωμένα κρούσματα και δυστυχώς, με τους 8.093 θανάτους, έως 31 Μαρτίου 2021. Στον ορίζοντα όμως διακρίνεται ένα φως. Έχουν ήδη εμβολιαστεί 1.092.640 συμπολίτες μας και ο εμβολιασμός συνεχίζεται. **Η επιχείρηση «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» είναι σε εξέλιξη!..**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σε αναμονή του καθορισμού της ημερομηνίας εκλογών, για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Ενημερώνουμε τα μέλη μας, ότι η 3ετής θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου, που έληξε στις 21 Ιανουαρίου 2021, παρατάθηκε με τον νόμο 4790/31.03.2021 μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Εάν αρθούν τα περιοριστικά μέτρα που εφαρμόζονται για την αποφυγή της διασποράς του κορονοϊού (COVID-19) και οι συνθήκες το επιτρέψουν, ο Σύνδεσμος θα προκηρύξει εκλογές, για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, μέχρι την 30η Ιουνίου 2021.

Καλούνται

τα μέλη μας και κυρίως τα νεώτερα σε ηλικία μέλη, όταν θα γίνει η προκήρυξη των εκλογών, να θέσουν υποψηφιότητα για την εκλογή τους στο Δ.Σ. Το νέο Δ.Σ. θα είναι αυτό, που συνεχίζοντας το έργο των 60 ετών λειτουργίας του Συνδέσμου, θα τον οδηγήσει στην 7η δεκαετία της λειτουργίας του, με όραμα και κύριο στόχο την ενίσχυση του κοινωνικού δεσμού μεταξύ των μελών μας και την ανάπτυξη του χωριού μας, της Καλοσκοπής.

60 Χρόνια Ιστορίας – Δημιουργικής Πορείας του Συνδέσμου

Μία πορεία που ξεκίνησε από τα τέλη του 1961, με πρωτοβουλία κάποιων καταξιωμένων συγχωριανών μας, καταθέτοντας καταστατικό ίδρυσης στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Στις 26 Νοεμβρίου 1961, και ενώ είχε ωριμάσει η ιδέα δημιουργίας του Συνδέσμου μεταξύ των συγχωριανών μας, συγκεντρώθηκαν τα ιδρυτικά μέλη στο καφενείο του Δημήτρη Ν. Κυρίτση, στην πλατεία Λαυρίου, και εξέλεξαν, προσωρινή επιτροπή για την σύνταξη καταστατικού ίδρυσης. Η προσωρινή επιτροπή συγκροτήθηκε από τους Βάρσο Ι. Δημήτριο, Παπαταξιάχου Βασίλειο, Θεοχάρη Κωνσταντίνο, Πριόβολο Αρ. Λουκά και Σίμο Αγγ. Αλέξανδρο (ο μόνος που ζει σήμερα και μας μεταφέρει, τα τότε γεγονότα). Η επιτροπή συνέταξε και κατέθεσε στο Πρωτοδικείο Αθηνών το καταστατικό ίδρυσης του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ», με έδρα την Αθήνα, το οποίο εγκρίθηκε με την υπ' αριθμόν 647/1962 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών. Η δράση του άρχισε από τον Απρίλιο του 1962, με την 1η Εγκύκλιό του στις 21 Απριλίου 1962, με την οποία γνωστοποίησε στους συγχωριανούς μας τον σκοπό

και τις επιδιώξεις ίδρυσής του.

Ο καρπός των αδιάκοπων προσπαθειών 60 χρόνων, έχει αποτυπωθεί έντονα στην ιστορία, την πολιτιστική κληρονομιά, την πρόοδο, την ανάπτυξη και ανάδειξη του χωριού μας, ώστε σήμερα με βάση το έργο που έχει συντελεστεί να κοιτάζει με αισιοδοξία το μέλλον. Το σημαντικότερο όμως έργο του Συνδέσμου είναι η άσβεστη και έντονη διατήρηση του κοινωνικού δεσμού όλων των Καλοσκοπιτών και από όλα τα μέρη της γης, τόσο με το χωριό μας, την Καλοσκοπή, όσο και μεταξύ μας. Αυτές τις σχέσεις και τα αισθήματα που σήμερα μας δένουν, τόσο μεταξύ μας όσο και με το χωριό μας, οφείλουμε να τα διατηρήσουμε ζωντανά και αναλλοίωτα και στο μέλλον.

Ενημέρωση από τον πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας

Μαγαζί: Στις 21 Ιανουαρίου έγινε σύσκεψη στο γραφείο του Δημάρχου με συμμετοχή του προέδρου μας και της αρχιτέκτονος Ιωάννας Χαμηλού και παρουσιάστηκε η μελέτη για την ανακαίνιση του κοινοτικού καταστήματος που εκπόνησε η ίδια δωρεάν. Ο Δήμαρχος δεσμεύτηκε ότι το επόμενο δίμηνο θα έχουν ανοίξει διάφορα προγράμματα και θα εντάξει το έργο για χρηματοδότηση. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα θα δοθούν τα στοιχεία προσμετρήσεων στον Τεχνικό Σύμβουλο του Δημάρχου κ. Ψύχα για να συντάξει τον προϋπολογισμό και τα τεύχη δημοπράτησης. Ο Δήμαρχος εκτιμά ότι το 2022 είναι ρεαλιστικό να λειτουργήσει το μαγαζί.

Εκτιμάται ότι αν υλοποιηθεί η πρόταση, όπως έχει περιγραφεί στο πρακτικό, πρέπει να γίνουν προσπάθειες ώστε το μαγαζί να ενοικιαστεί από κάποιον/ους που θα έχει/ουν εμπειρία στο χώρο και θα μπορεί/ούν να ανταποκριθεί/ούν στις προσδοκίες όλων μας.

Γεωτρήσεις – Γεωτεχνική έρευνα: Το έργο αφορά τα υπόγεια ύδατα που διαρρέουν το χωριό και προκαλούν μαζί με τη σύσταση του εδάφους προβλήματα κατολισθήσεων και ρωγμών σε κατοικίες. Το έργο θα βοηθήσει σημαντικά ώστε να γίνουν οι απαιτούμενες υποδομές, έργα και ενέργειες για να ελαχιστοποιηθούν καταστrophές, σαν αυτή που έγινε στο δρόμο προς την Παναγία. Για το σκοπό αυτό ήρθε στο χωριό ο Δήμαρχος και επισκέφτηκε σημεία που αναβλύζουν υπόγεια ύδατα ή που έχουν δημιουργηθεί προβλήματα με ρωγμές σε κατοικίες. Έγινε τηλεδιάσκεψη με συμμετοχή του Δημάρχου, του Αντιδημάρχου, εξειδικευμένου υδρογεωλόγου, ο οποίος έχει κάνει σχετική έρευνα στο χωριό μας παλιότερα (στα πλαίσια εκπόνησης του χωροταξικού σχεδιασμού στη Δ. Ε. Γραβιάς) και του προέδρου μας. Το κόστος αυτής της γεωτεχνικής έρευνας είναι περίπου 120.000 ευρώ, που μπορεί μετά την έκπτωση να κυμανθεί στο μισό. Ο Δήμαρχος συνεννοήθηκε με τον υδρογεωλόγο να δώσει τα στοιχεία στη ΔΕΠΑΝ (Δίκτυο Ελληνικών Πόλεων για την Ανάπτυξη: www.depan.gr) για να είναι έτοιμο το έργο να ενταχθεί σε πρόγραμμα για

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31 • τηλ. : 210 5238158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr
Συντακτική Ομάδα:
Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος,
Δερμάνη – Αλεξανδρή Ελένη, Καλόγηρος Ιωάννης,
Τσόχλας Κωνσταντίνος.

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

χρηματοδότηση.

Αγροτικός Γιατρός: Πραγματοποιήθηκε συνάντηση με την κα Καραθανασοπούλου, Διευθύντρια του Κέντρου Υγείας Ιτέας στο οποίο υπαγόμαστε σαν Κοινότητα. Για να δημιουργηθεί θέση αγροτικού γιατρού στο χωριό πρέπει να γίνει αίτημα, όμως με βάση την υφιστάμενη κατάσταση και το οργανόγραμμα που υπάρχει είναι πολύ δύσκολο. Οι αγροτικοί γιατροί, που είναι για το Μαυρολιθάρι, τα Καστέλλια και τη Γραβιά, δεν εκπληρώνουν επαρκώς τα καθήκοντα τους, γιατί χρησιμοποιούνται από το Νοσοκομείο της Άμφισσας λόγω έλλειψης γιατρών σ' αυτό και δεν προβλέπεται στο σύντομο μέλλον η κατάσταση να αλλάξει. Το ελπιδοφόρο είναι ότι θα προσπαθήσει αν και δεν προβλέπεται, ο γιατρός του Μαυρολιθαρίου να σταματάει και στο χωριό μας, για εξέταση, συμβουλές, ή συνταγογράφηση. Μπορούμε να χρησιμοποιούμε την άυλη συνταγογράφηση, για να αποφεύγεται η μετάβαση σε γιατρό για συνταγογράφηση μόνο φαρμάκων. Η έγγραφη γίνεται μία φορά και μπορεί να παρασχεθεί βοήθεια σε όσους το επιθυμούν. Εξετάζουμε και τον εξοπλισμό του κοινοτικού ιατρείου, που μας έχει προτείνει η κα Παπαευαγγέλου και σε αυτό ίσως μπορεί να βοηθήσει ο Σύνδεσμος.

Αυλάκια: Ο καθαρισμός θα ανατεθεί σε εργολάβο. Η συντήρηση – επισκευή τους θα γίνει μέσω της ΔΕΥΑ του Δήμου και θα εισπράττεται μέσω του λογαριασμού ύδρευσης ποσό 20 % για αποχέτευση όμβριων.

Τσιμεντοστρώσεις: Θα γίνουν σε διάφορα σημεία, είτε μέσω εργολαβίας, που ονομάζεται «Δημοτική Οδοποιία Δ.Ε. Γραβιάς» και προβλέπει τσιμεντόστρωση μήκους 105 μέτρων σε τρία σημεία (πλησίον των κατοικιών Δρόλια, Ζούγγου και Λαμπίρη), είτε μέσω εξοικονόμησης τσιμέντου από άλλες εργολαβίες.

Ασφαλτόστρωση: Θα ξεκινήσει σταδιακή ασφαλτόστρωση του Κεντρικού δρόμου του χωριού ξεκινώντας από το ύψος του γηπέδου του μπάσκετ. Αγορά χειροκίνητου εκχιονιστικού: Θα αγοραστεί αποκλειστικά για το χωριό μας. Ο χειρισμός του είναι εύκολος, δεν χρειάζεται άδεια χειριστή και έχει εξασφαλισμένη συντήρηση μέχρι και 2023. Καθαρισμός δρόμων προς Οινόχωρι και Ζαγκανά: Θα καθαριστούν οι δύο δρόμοι από σπάρτα, πέτρες και ότι άλλο για να επανέλθουν στο σωστό πλάτος τους.

Αδέσποτα: Η κείμενη νομοθεσία προβλέπει ότι ο βασανισμός και η σκόπιμη θανάτωση αδέσποτων ζώων επισύρουν ποινή φυλάκισης και πρόστιμο. Η διαδικασία χειρισμού των αδέσποτων είναι ότι ειδοποιούμε το Δήμο, έρχεται τα παίρνει, τα εμβολιάζει, τα αποπαρασιτώνει, τα στερώνει, τα τσιπάρει και τα επιστρέφει στο φυσικό τους περιβάλλον ή

υιοθετούνται. Οι εντολές δίνονται από τη Διευθύντρια Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και με πενταμελή επιτροπή αποφαινόμενοι για επιστροφή στο φυσικό τους περιβάλλον ή για υιοθεσία. Αρμόδιος Αντιδήμαρχος είναι ο κος Χάρης Αγαπητός.

Ηλεκτρονική υπηρεσία αναφοράς προβλημάτων: Για τους κατοίκους ξεκίνησε και λειτουργεί η υπηρεσία: <https://delfon.sense.city/> Σ' αυτή μπορούν να δηλωθούν προβλήματα: καθαριότητας (παραλαβή ογκωδών αντικειμένων), ηλεκτροφωτισμού (καμένες λάμπες), ύδρευσης (διαρροές), πεζοδρομίων/δρόμου/πλατείας, πολιτικής προστασίας, πρασίνου και περιβάλλοντος.

Ανάρτηση Δασικού Χάρτη: Αναρτήθηκε στο διαδίκτυο: <https://gis.ktimanet.gr/gis/forestsuspension> ο Δασικός Χάρτης για τη Φωκίδα, που αφορά και το χωριό μας. Αρμόδια υπάλληλος για πληροφορίες είναι η Αθανασία Κυριαζή τηλέφωνο 2265028264. Η περίοδος υποβολής αντιρρήσεων κατά του περιεχομένου του Δασικού Χάρτη είναι από τις 5/2/2021 έως 20/5/2021 και γίνεται μόνο ηλεκτρονικά: https://www.ktimanet.gr/CitizenWebApp/InfoDasika_Page.aspx. Η περιοχή με κέντρο την πλατεία του χωριού και ακτίνα περίπου 800 μέτρων είναι εκτός ανάρτησης Δασικού Χάρτη.

Παιδική Χαρά: Περιμένουμε από την αρμόδια Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου να μας απαντήσει αν μπορεί να τοποθετηθεί και ένα πιστοποιημένο τραμπολίνο, που θα προσφέρει ο Στράτος Ακτιδής.

Ύδρευση: Όσοι χωριανοί είναι τρίτεκνοι, πολύτεκνοι, μακροχρόνια άνεργοι ή ΑΜΕΑ μπορούν να απευθυνθούν στη ΔΕΥΑ (τηλέφωνα 2265079197 και 2265079198, αρμόδιοι υπάλληλοι Αθανάσιος Φουσέκης και Ιωάννης Καλπούζος) και να ζητήσουν να ενταχθούν στο κοινωνικό τιμολόγιο. Με την βοήθεια του Δημήτρη Τσιαμπά φτιάξαμε σε ψηφιακή μορφή τη σχηματική απεικόνιση των πηγών, των δεξαμενών και των σωλήνων του βασικού δικτύου ύδρευσης και των φρεατίων του.

Συνολικός σχεδιασμός αξιοβίωτης ανάπτυξης Καλοσκοπής: Έγινε τηλεφωνική επικοινωνία με το Διευθυντή του Μετσόβιου Κέντρου Διεπιστημονικής Έρευνας για την αξιοβίωτη ανάπτυξη των ορεινών όγκων της Ελλάδας. Προς το παρόν το πρόγραμμα υλοποιείται σε περιοχές της Ηπείρου. Για να δουν αν μπορεί να γίνει η ένταξη, πρέπει πρώτα να έρθουν στο χωριό, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει προς το παρόν, λόγω της απαγόρευσης των μετακινήσεων από νομό σε νομό, αλλά και άλλων προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί στη λειτουργία του Κέντρου από την πανδημία. Υπάρχει ενδιαφέρον και εξετάζουμε πως μπορούμε να το υλοποιήσουμε.

Τα παραπάνω θέματα συζητήθηκαν διεξοδικά και σε διαδικτυακή συζήτηση που πραγματοποιήθηκε, με συμμετοχή τριάντα πέντε περίπου συγχωριανών μας, την Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2021.

Μία ένδοξη επέτειος 200 ετών (1821 – 2021)

Γράφει ο Νίκος Ι. Δανιήλ

Εικόνα: «η μάχη των Βασιλικών», πίνακας του Γερμανού Reter von Hess (1792-1871).

(*) Στη μάχη συμμετείχε και ο χωριανός μας Παπά-Ανδρέας ο «Κοκοβιστιανός» με 200 άνδρες.

«Η Επανάσταση του 1821» αποτελεί αναμφισβήτητη την πεμπτοετία της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας. Είναι ο τιπάνιος αγώνας για απελευθέρωση που, με ομοψυχία και αυτοθυσία, έδωσε ο λαός μας, ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, η οποία, από το έτος 1453 μ.Χ. που «Η Πόλις εάλω!» και για 400 χρόνια, τον είχε κάνει δούλο και ραγιά, καταπιέζοντάς τον. Όλοι μας οφείλουμε να ξέρουμε κάποια πράγματα γι' αυτό το μέγιστο ιστορικό γεγονός που μας κάνει περήφανους και μας γιγαντώνει την πίστη για τα πιο υψηλά ιδανικά. Δεν πρέπει κανείς να αγνοεί την Ιστορία! Αυτή, διδάσκει. Ο Κικέρωνας είχε πει κάποτε: «Φως της αλήθειας, μάρτυρας των καιρών και δάσκαλος της

ζωής, είναι η Ιστορία». Ο δε Αριστοτέλης, ότι: «Τα μέλλοντα είναι, κατά το πλείστον, όμοια με όσα έχουν γίνει». Ποιος μπορεί να είναι αυτός που δεν αποδέχεται σαν σοφά αυτά τα λόγια;

Υπάρχουν τρεις ημερομηνίες, αναφορικά με την έναρξη της Επανάστασης του 1821. Στη Μάνη, άρχισε στις 17 Μαρτίου, στην Καλαμάτα, στις 23 και στα Καλάβρυτα, στις 25 Μαρτίου. **Επίσημα, επικράτησε η «25η Μαρτίου», για να συνεορτάζεται η Επέτειος με τον «Ευαγγελισμό της Θεοτόκου».** Στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας, στα Καλάβρυτα, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, αυτή τη μέρα, ύψωσε τη σημαία του Αγώνα και κήρυξε την Επανάσταση. Πρώτοι, πήραν τα «καριοφίλια» και τους «σισανέδες» οι Πελοποννήσιοι αγωνιστές και τους ακολούθησαν οι Ρουμελιώτες...

Ας πάμε, όμως, προηγουμένως, στο Βυζάντιο, για να επισημάνουμε πως εκεί στην Πόλη, το 1453, κατοικούσαν Έλληνες πολίτες που μιλούσαν ελληνικά και ήταν Χριστιανοί. Αυτοί ανήκαν στο σύνολο των λαών που τελούσαν τότε υπό την εξουσία της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Με την Άλωση της Πόλης από τους Οθωμανούς, υποδουλώθηκαν και αυτοί, όπως και οι λοιποί Έλληνες πολίτες που κατοικούσαν στις Πόλεις - Κράτη της Ελλάδας.

Το 1821, είχαν ωριμάσει οι συνθήκες για κάτι τρανό και για τους Έλληνες. Στην ελεύθερη και αναπτυσσόμενη Ευρώπη είχαν ξεσπάσει κινήματα κι επαναστάσεις, για να πάψει η δυναστεία των ισχυρών, και να δοθούν ελευθερίες και δικαιώματα στους καταπιεσμένους λαούς, όπως οι Έλληνες για τέσσερις αιώνες. Η εποχή που διαδέχθηκε τον Μεσαίωνα, ήταν η εποχή ενός πνευματικού και φιλοσοφικού κινήματος, του «**Διαφωτισμού**». Οι ιδέες που κυριάρχησαν τότε από σπουδαίους εκφραστές του Διαφωτισμού, όπως οι: Βολταίρος, Μοντεσκιέ, Ντιντερό, Ζαν Ζακ Ρουσσώ κ.α., είχαν σαν στόχο την αλλαγή όλων εκείνων των δεινών που ταλαιπωρούσαν τον κόσμο. Μεταξύ πολλών άλλων, επιδίωξαν την άνοδο της αστικής τάξης, την κατάργηση της τυραννικής διακυβέρνησης, την ελευθερία των ατόμων, τη δικαιοσύνη, την αρετή, την ανεξίτηλη και την πίστη στην πρόοδο και την Επιστήμη. Τις ιδέες αυτές, αρχικά τις έκαναν κτήμα τους οι Έλληνες της διασποράς, έμποροι, διανοούμενοι και Δάσκαλοι του Γένους και μέσω αυτών, από τις παροικίες, άρχισαν να γίνονται

γνωστές και στον λοιπό Ελληνισμό. Σημαντικοί, για μας, Διαφωτιστές υπήρξαν: Ο Αδαμάντιος Κοραΐς και ο εθνομάρτυρας (γιατί στραγγαλίστηκε από τους Τούρκους) Ρήγας Φεραίος ή Βελεστινλής, γνωστός από τον **«Θούριο»**, που προέτρεπε το λαό, *«Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή!»* και απ' την **«Χάρτα της Ελλάδος»**, που οραματιζόταν την συνένωση των βαλκανικών χωρών, αφού *«Η ισχύς - πάντα βρίσκεται - εν τη ενώσει»*. Σ' αυτόν ανήκει και το ρητό: **«Όποιος ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά»**.

Οι καταπιεσμένοι και υπόδουλοι, για τόσα χρόνια, Έλληνες, άκουγαν για τις εξελίξεις στην Ευρώπη και ιδίως, για το ξέσπασμα της **Γαλλικής Επανάστασης του 1789**, με το ηχηρό μήνυμα **«Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα»** και τότε, λαβαίνοντας υπόψη και τον εφησυχασμό ή το "χαλάρωμα" που άρχισαν να δείχνουν οι Οθωμανοί μετά από 400 χρόνια κατοχής, έκριναν πως πλησίασε η πολυπόθητη ώρα, για αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού.

Στην εποχή των **«Ορλοφικών»** και του πρώτου Ρωσοτουρκικού πολέμου (1768 - 1774), η τσαρίνα Μεγάλη Αικατερίνη Β', έχοντας βλέψεις εξόδου προς τη Μεσόγειο, κι αφού προσπάθησε να εξεγείρει τους Χριστιανούς των Βαλκανίων, δίνοντας στον πόλεμο το χαρακτήρα σταυροφορίας κατά του Ισλαμισμού, έστειλε τον ρωσικό στόλο στην Ελλάδα και στις 17 Φεβρουαρίου 1770, ο Φιοντόρ Ορλόφ, στο Οίτυλο της Μάνης, κήρυξε την επανάσταση εναντίον των Οθωμανών. Προηγουμένως, είχε εξασφαλίσει την σημαντική συμμετοχή των ομόθρησκων Ελλήνων, κυρίως του Μοριά, αλλά και άλλων περιοχών, όπου σημειώθηκαν και εξεγέρσεις, όπως στην Ήπειρο, τη Θεσσαλία και στη Στερεά Ελλάδα. Οι Έλληνες, σαν χριστιανοί, ελπίζανε κι αυτοί σε παρόμοια βοήθεια από τους Ρώσους, αφού ένας χρησμός κάποιου Αγαθάνγελου έλεγε πως «το ξανθό γένος» έμελλε να ελευθερώσει τους υπόδουλους Έλληνες από τους Οθωμανούς. Δυστυχώς, όμως, ο Αγώνας αυτής της πρώιμης Επανάστασης, δεν κερδήθηκε τότε, αν και χύθηκε μπόλικο αίμα σε στεριά και θάλασσα.

Στις **14 Σεπτεμβρίου 1814**, στην Οδησό της Ρωσίας, τρεις Έλληνες, ο Εμμανουήλ Ξάνθος, ο Νικόλαος Σκουφάς και ο Αθανάσιος Τσακάλωφ, δημιούργησαν τη **«Φιλική Εταιρεία»**, που ήταν η σημαντικότερη από τις μυστικές οργανώσεις για την προετοιμασία της εξέγερσης των Ελλήνων κατά των βαρβάρων Οθωμανών, δίνοντας βαρύ όρκο πίστης και αυταπάρνησης!

Στα μέσα Μαρτίου του 1821, στο Ιάσιο (κατ' άλλους, στην πόλη Φωξάνη) της Μολδοβλαχίας, ο πρίγκιπας Αλέξανδρος Υψηλάντης (1792 - 1828), αξιωματικός (Υποστράτηγος) του ρωσικού στρατού (κατατάχτηκε το 1810, με το βαθμό του ανθυπ-λαρχου (ανθυπολοχαγός του Ιππικού), στο σώμα των εφίππων σωματοφυλάκων του τσάρου Αλεξάνδρου Α' της Ρωσίας) και αρχηγός τότε της Φιλικής Εταιρείας, ίδρυσε τον **«Ιερό Λόχο»**, που ήταν η πρώτη οργανωμένη στρατιωτική μονάδα της

Επανάστασης του 1821 και είχε, αρχικά, συγκροτηθεί από, περίπου, 400 - 500 εθελοντές σπουδαστές των ελληνικών παροικιών της Μολδοβλαχίας και της Οδησού. Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης είχε μαζέψει αρκετά χρήματα, για πολεμοφόδια κτλ των Ελλήνων και η πρόθεσή του ήταν να ξεκινήσει η εξέγερση από την Πελοπόννησο. Αλλά, σαν μαθεύτηκε αυτό από την «Υψηλή Πύλη», άλλαξε το σχέδιο και προτίμησε ν' αρχίσει την εξέγερση από τους δοκιμαζόμενους χριστιανούς των παραδουνάβιων Ηγεμονιών. Άλλωστε, σ' όλη την Ευρώπη βρίσκονταν σε εξέλιξη διάφορα απελευθερωτικά κινήματα. Η αρχή υπήρξε καλή. Νίκησε στο Γαλάτσι, και κατέλαβε το Βουκουρέστι, όπου και ύψωσε τη σημαία του. Μα, αυτό δεν άρεσε στον Τσάρο Αλέξανδρο Α', που υποβίβασε τον Αλέξανδρο Υψηλάντη στο βαθμό του απλού στρατιώτη, ειδοποιώντας και την «Υψηλή Πύλη», πως ο ίδιος δεν έχει καμιά ανάμιξη. Απέσυρε και τους Ρώσους από τον «Ιερό Λόχο». (Υπάρχει και η άποψη, ότι ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, με επιστολή του στον Τσάρο Αλέξανδρο Α', υπέβαλε την παραίτησή του από τον ρωσικό στρατό και αναγγέλλοντας την Ελληνική Επανάσταση, ζήτησε την αρωγή του). Ο Υψηλάντης απογοητεύτηκε... Η κρίσιμη μάχη δόθηκε στο **Δραγατσάνι** της Ρουμανίας, **τον Ιούνιο του 1821**, όπου απέτυχε παταγωδώς και, σχεδόν όλοι οι «Ιερολοχίτες», κατασφάχτηκαν από τους Τούρκους. Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης παραδόθηκε στους Αυστριακούς, φυλακίστηκε και απελευθερώθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1827, αλλά η υγεία του ήταν κλονισμένη και δύο μήνες μετά την αποφυλάκισή του, στις 31 Ιανουαρίου 1828, πέθανε στη Βιέννη. Στην Ελλάδα όμως έφτασε, μετά από περιπέτειες, στις 8 Ιουνίου 1821 ο αδελφός του, Δημήτριος Υψηλάντης, έχοντας τα πληρεξούσια του αδελφού του, με τα οποία διοριζόταν «Πληρεξούσιος του Γενικού Επιτρόπου της Αρχής», για να προσφέρει όποια βοήθεια μπορούσε στον Αγώνα που άρχιζε με το σύνθημα **«Ελευθερία ή Θάνατος!»**. Το θετικό, από όσα διαδραματίστηκαν τότε, ήταν το γεγονός, πως, η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, ευαισθητοποιημένη, κινητοποιήθηκε, γιατί υπήρξε διεθνής συγκίνηση για τη θυσία του «Ιερού Λόχου» και, με αυτό τον τρόπο, ευνοήθηκε η εξέγερση στη λοιπή Ελλάδα.

Πράγματι, συσπειρώθηκαν όλοι οι Έλληνες, μέσα κι έξω από την πατρίδα, αλλά, μαζί μ' αυτούς και όσοι σέβονταν το ελληνικό πνεύμα και τον πολιτισμό των Ελλήνων. Αυτοί ήταν οι **«Φιλέλληνες»**, που υποστήριξαν σθεναρά το δικαίωμα των Ελλήνων για ελευθερία. Μεταξύ αρκετών Ιταλών, Γάλλων και Γερμανών «Φιλελλήνων», πιο γνωστός, σε μας, είναι ο Άγγλος ποιητής Λόρδος Βύρων, που αγάπησε πολύ την πατρίδα μας και έζησε (και πέθανε) εδώ, αλλά και ο Άγγλος πρωθυπουργός Τζώρτζ Κάνινγκ.

Έτσι, με έντονη τη διαίσθηση πως ήρθε η ποθητή στιγμή για το ξεσκάβωμα και έχοντας υπόψη πως ο Σουλτάνος είχε το νου του έντονα στραμμένο στον Αλή Πασά των Ιωαννίνων, που εκείνη την εποχή είχε σηκώσει το δικό του μπαϊράκι και

80 χιλιάδες Τούρκοι στρατιώτες ασχολούνταν μαζί του, οι αποφασισμένοι για όλα Έλληνες, ξεκίνησαν έναν εννιάχρονο λαμπρό, όσο και θαυμαστό Αγώνα... Σ' αυτόν τον Αγώνα και με τη συνδρομή των Μεγάλων Δυνάμεων της Ευρώπης (Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας, που είχαν, εννοείται, τις δικές τους βλέψεις και τα δικά τους συμφέροντα), οι Έλληνες, αγωνιστές και οπλαρχηγοί, ναύαρχοι και πυρπολητές, σε θάλασσες και σε στεριές, πολέμησαν με γενναιότητα, νίκησαν τους απολίτιστους κατακτητές, ελευθέρωσαν τους φτωχούς ραγιάδες και δοξάστηκαν περίτρανα!

Για πρώτη φορά τότε, ένα Έθνος προσπάθησε να αποκτήσει την εθνική του ελευθερία σ' έναν κόσμο εχθρικό απέναντι σε κάθε φιλελεύθερη κίνηση, σ' έναν κόσμο όπου η «**Ιερά Συμμαχία**» και ο εμπνευστής αυτής Μέττερνιχ τρομοκρατούσε κάθε προσπάθεια αποτίναξης του πολιτικού status quo, που είχε δημιουργήσει. Γι' αυτό, η «**25η Μαρτίου**», είναι **συγκλονιστικό Έπος** και υπενθυμίζει το χρέος κάθε ελεύθερου ανθρώπου να πολεμάει για το Δίκαιο και την Ελευθερία και, όποτε χρειάζεται, με λόγια και με έργα, να εκφράζει την αποστροφή του για κάθε τύραννο. Κατά τον Καρλ Μαρξ «*Το μίσος για τους τυράννους, συνεπάγεται αγάπη για τον άνθρωπο*». Κάπως έτσι το συλλογίστηκαν και οι πρώην δούλοι που ξεσηκώθηκαν και έγιναν Ήρωες... Αλλά σε ποια ονόματα Ηρώων να αναφερθεί κάποιος σήμερα... Είναι τόσοι πολλοί, είναι όλοι τους Ήρωες! Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης, Παπαφλέσσας, Μπότσαρης, Αθανάσιος Διάκος, Ανδρούτσος, Κανάρης, Μιαούλης, Κατσαντώνης, Μαντώ Μαυρογένους, Μπουμπουλίνα, Μακρυγιάννης, Νικηταράς ο «Τουρκοφάγος»... και πάει λέγοντας. **Κι αν ακόμα κάποιος παραλειφθεί, η δόξα του δεν πρόκειται να σβήσει ποτέ!**

Αξιομνημόνευτα είναι και τούτα τα γεγονότα: **Τον Οκτώβριο του 1827**, ο τριεθνής πολεμικός στόλος των Μεγάλων Δυνάμεων, υπό τους ναυάρχους Δεριγνύ, Κόδριγκτον και Χέυδεν, συνέτριψε τον τουρκικό (Αιγυπτιακό) στόλο στο **Ναβαρίνο**, με χιλιάδες νεκρούς σε κείνη την ιστορική Ναυμαχία και υποχρέωσε τον αιμοσταγή Ιμπραήμ Πασά, να φύγει για την Αίγυπτο, αφήνοντας, όμως, πίσω του μια ρημαγμένη και κατακαμένη Πελοπόννησο...

Το φθινόπωρο του 1829, έληξε η Ελληνική Επανάσταση. Ο στρατός μας, έκανε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στη Ρούμελη κι έδιωξε τους τυράννους κατακτητές, οι δε Ρώσοι προέλασαν στην Αδριανούπολη. Ο Σουλτάνος αναγκάστηκε, τότε, να αποσύρει όλα τα τουρκικά στρατεύματα από τη νότια Ελλάδα. **Η τελευταία μάχη που δόθηκε, ήταν η περίφημη Μάχη της Πέτρας, στα στενά της Λιβαδειάς, στις 12 Σεπτεμβρίου του 1829**, με τον Δημήτριο Υψηλάντη. Όταν ο Ασλάν Μπέης, με τους τουρκαλβανούς του στρατιώτες, θέλησε να περάσει από τα στενά, υπέστη δεινή ήττα, που τον υποχρέωσε να κάνει συνθηκολόγηση (που ήταν η πρώτη και μοναδική σε όλον τον Αγώνα). Βάσει αυτής, οι Τούρκοι υποχρεώθηκαν να ελευθερώσουν και την ανατολική Ελλάδα και να μην επιχειρήσουν, ποτέ ξανά, να έρθουν σ' αυτήν και στην

Πελοπόννησο... Το επίτευγμα ήταν μέγα!

Το 1830, μετά από τόσους ένδοξους και αιματηρούς αγώνες, ο μακραίωνας ζυγός της Τουρκοκρατίας αποτινάχτηκε και δημιουργήθηκε, επιτέλους, το νέο Ελληνικό Κράτος! Αυτό έγινε με το «**Πρωτόκολλο του Λονδίνου**» στις **3 Φεβρουαρίου 1830** και με την αναγνώριση του Κράτους από τις Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία). Στην αρχή, μόνο η Πελοπόννησος και η Στερεά Ελλάδα, αποτέλεσαν το Κράτος μας (με Κυβερνήτη τον **Ιωάννη Καποδίστρια**, που έμελλε να δολοφονηθεί, τον επόμενο χρόνο, στο Ναύπλιο). Η Ήπειρος, η Θεσσαλία, η Μακεδονία και η Θράκη, θα πάλευαν ακόμα, μέσα σε νέες περιπέτειες και αγώνες για απελευθέρωση. Χρειάστηκε, τελικά, σχεδόν ένας αιώνας ακόμα για να απαλλαγούν και οι περιοχές αυτές από τη σκλαβιά. Διαδοχικά, απελευθερώθηκαν: Η Θεσσαλία, το 1881, η Κρήτη (μετά από πέντε άκαρπες προσπάθειες) το 1905, με την Επανάσταση στο Θέρισο που κήρυξε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, η Θεσσαλονίκη, το 1912, τα Ιωάννινα και η Ήπειρος, το 1913. Όλα αυτά αποτελούν συνέχεια της Επανάστασης του 1821 και δείχνουν τη διαρκή προσπάθεια του λαού μας να απελευθερώσει ολόκληρο το Έθνος και να καταστεί ένα ενιαίο και ανεξάρτητο Κράτος. Πράγμα που οι πανάξιοι και δοξασμένοι Ήρωές μας, οι χτεσινοί δούλοι των Τούρκων, οι οπλαρχηγοί, οι αρματωλοί και κλέφτες, οι ναυτικοί, οι ιερωμένοι, ο Λαός ολόκληρος, με μια ψυχή και θέληση, με δίψα για Ελευθερία, το κατάφεραν! Σήμερα, τους δοξάζουμε και τους υμνούμε. Δεν λησμονούμε την προσφορά τους και τους ευχαριστούμε από καρδιάς. Και υποσχόμαστε, πως, αν χρειαστεί, τώρα ή στο μέλλον, θα πράξουμε κι' εμείς το αυτονόητο: Θα τους μιμηθούμε! Και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν επίβουλο και ασεβή και άρπαγα και μεγαλομανή, γείτονα ή μη, με έκνομες ενέργειες, εκβιασμούς (και επίκληση του casus belli, για να καρπωθεί κάτι που δεν του ανήκει, κάνοντας και «γαλάζια» όνειρα για μεγάλες Πατρίδες), να βλάψει το οποιοδήποτε, δικαιωματικά και νόμιμα, ανήκει στη δική μας Πατρίδα, που γέννησε τόσους φιλοσόφους και διδάξε τη Δημοκρατία στον κόσμο... Αλήθεια, οι πατρίδες κάποιων κακών γειτόνων μας, πόσους φιλοσόφους έχουν αναδείξει και ποιον πολιτισμό έχουν κληρονομήσει από τους προγόνους τους... , ποια είναι η Ιστορία τους; Προρούν να καυχώνται μόνο για πολέμους, αιματοχυσίες, αρπαγές και βάρβαρες καταπιέσεις άλλων Λαών. Ακόμα και σήμερα, δυστυχώς...

Το είπαμε και στην αρχή. Η Ιστορία διδάσκει. Και όποιος Λαός (ας είναι και Αυτοκρατορία) δεν προσέχει την Ιστορία του και δεν τηρεί τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις του, **ή του λείπει ο πολιτισμός**, είναι καταδικασμένος να αφανιστεί κάποτε. Εμείς, ως Έλληνες, δεν ανήκουμε σ' αυτούς. Γι' αυτό και ζούμε αιώνια. Ας το μάθουν οι επίβουλοι, αλλά και όλοι οι άλλοι (οι φερόμενοι ως καλοί γείτονες πιο πέρα), οι οποίοι, μολονότι το ξέρουν, κωφεύουν εκκωφαντικά. Σε όλους αυτούς, το φωνάζουμε δυνατά: **Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει!**

Ισολογισμός οικονομικού έτους 2020

Στον Ισολογισμό του 2020 αποτυπώνεται, συνοπτικά, η οικονομική κατάσταση του Συνδέσμου, που παρά την τρέχουσα υγειονομική και οικονομική κρίση, λόγω της πανδημίας (COVID-19), φαίνεται ότι ο Σύνδεσμος αντέχει και μπορεί να συνεχίσει το έργο του. Ο Προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους εκτιμάται ότι πρέπει να συνταχθεί από το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο θα προκύψει από την εκλογική διαδικασία που εκκρεμεί από τον Ιανουάριο του 2021, λόγω της κοινωνικής αποστασιοποίησης που επιβάλλει η πανδημία.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2020 (Ποσά σε Ευρώ)

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο 2019	7.196,82
Έσοδα από την Λαογραφική Έκθεση	1.940,00
Εισφορές μελών	10.552,00
ΣΥΝΟΛΟ	19.688,82
ΕΞΟΔΑ	
Λειτουργικά έξοδα (ΔΕΚΟ, ΚΟΙΝ/ΤΑ)	903,47
Έκδοση και αποστολή της εφημερίδας	3.942,90
Έξοδα Γενικής Συνέλευσης 2020	821,55
Ανακαίνισή της πλατείας του χωριού	843,46
Έξοδα εκδηλώσεων του καλοκαιριού	278,69
Εφορία (ΕΝΦΙΑ)	365,02
Διάφορα έξοδα (Γραφικά, αναλώσιμα)	116,84
Έξοδα τραπέζης	36,20
Συντήρηση ξύλινων πινακίδων	19,50
Έξοδα Λαογραφικής Έκθεσης	628,46
Συντήρηση site	210,80
Ενίσχυση της Κοινότητας με υλικά και εργαλεία	378,99
	8.545,88
Υπόλοιπο ταμείου 31/12/2020	11.142,94
ΣΥΝΟΛΟ	19.688,82

Φωτογραφία από το διαδύκτιο

το «Κάστρο της Κουκουβίτσας» στην «Κορυφή» ... της Ηλείας

Ο Αρχαιολόγος **Κωνσταντίνος Β. Αντωνόπουλος** (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού 2012) περιγράφει το «Κάστρο της Κουκουβίτσας» ως εξής: «Κτισμένο στην κορυφή δυο συνεχόμενων χαμηλών λοφίσκων, το **«Κάστρο της Κουκουβίτσας»**, αλλιώς γνωστό ως «κάστρο της Κορυφής» εντοπίζεται περίπου 2,5 χιλιόμετρα βόρεια της ομώνυμης κοινότητας. Πρόκειται για τοπωνύμια τα οποία δεν μαρτυρούν αλλά κρύβουν το αρχαίο παρελθόν του οχυρού και την πόλη για την προστασία της οποίας είχε ανεγερθεί. Σύμφωνα με τα αρχαιολογικά στοιχεία και τα ιστορικά δεδομένα, το οχυρό που χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά για στρατιωτικούς σκοπούς, χρονολογείται μετά τη λήξη του Πελοποννησιακού πολέμου (431 – 404 π.Χ.), γύρω στις αρχές του 4ου αιώνα π.Χ.»

Το «Κάστρο της Κουκουβίτσας» βρίσκεται στην «Κορυφή» της Ηλείας.

Η «**Κορυφή**» είναι ημιορεινό χωριό της Ηλείας, η οποία βρίσκεται 12 χιλιόμετρα βόρεια της πόλης του Πύργου σε υψόμετρο 297 μέτρων. Ανήκει στην Δημοτική Ενότητα Ιαρδάνου του Δήμου Πύργου και (σύμφωνα με την απογραφή του 2011) έχει 246 μόνιμους κατοίκους, συμπεριλαμβανομένων και των 23 μοναχών της (γυναικείας) Μονής «Φραγκοπηδήματος».

Το Κάστρο είναι χτισμένο στην κορυφή δύο συνεχόμενων λοφίσκων και κατείχε στρατηγική θέση, αφού είχε την εποπτεία του μεγαλύτερου μέρους της περιοχής που εκτεινόταν η αρχαία Ήλιδα. Το οχυρωματικό τείχος, χτισμένο από μεγάλους ορθογώνιους πυρόλιθους, έχει αποκαλυφθεί σε μήκος 86 μέτρων, ενώ το μέγιστο ύψος του φτάνει τα 3 μέτρα. Το κάστρο, φαίνεται να αλώθηκε και να καταστράφηκε από τους Ηλείους το 363 π.Χ.

Σύμφωνα με την Βικιπαίδεια, η ιστορία του χωριού, «**Κορυφή**», χάνεται στο βάθος των χρόνων. Το 1860 ονομαζόταν «Μαγουλιανίτες», καθώς κατοικούσαν βοσκοί που τους χειμερινούς μήνες κατέβαζαν τα ζώα τους από τα «Μαγούλιανα» της ορεινής Γορτυνίας. Η επόμενη ονομασία του χωριού (τουλάχιστον από το 1879) είναι «**Κουκουβίτσα**». Η ονομασία έχει σλαβική ρίζα και στα ελληνικά σημαίνει «**καλή σκοπιά**». Η πιθανότερη εκδοχή είναι, ότι το όνομα αυτό δόθηκε καθώς από την θέση «σκυλόβραχος» και το «κάστρο» μπορείς να εποπτεύσεις ολόκληρο τον «Ηλειακό κάμπο». Την σημερινή του ονομασία, θα την λάβει το 1955 (ΦΕΚ 287Α - 10/10/1955) όπου θα μετονομαστεί σε «Κορυφή». Αρχικά, διοικητικά, ανήκε στην Αμαλιάδα, αργότερα όμως μεταφέρθηκε στον Πύργο, λόγω καλύτερης πρόσβασης.

(Το χωριό μας, Καλοσκοπή (καλή σκοπιά), εκτός από Κουκουβίτσα, αναφέρεται και ως «**Κουκουβίτσα**» όπως και το χωριό «Κορυφή» της Ηλείας. Εκτός από το όνομα, δεν είναι γνωστή (και μάλλον δεν υπάρχει) κάποια άλλη σχέση. Όπως και να είναι, εμείς στέλνουμε τους χαιρετισμούς μας στους κατοίκους της «Κορυφής» της Ηλείας και πρώην «Κουκουβίτσας».)

Φεβρουάριος 2021

Η Ελλάς ευγνωμονούσα – 1858

Θεόδωρος Βρυζάκης (1819 - 1878) Εθνική Πινακοθήκη

Στο έργο αυτό, που φιλοτέχνησε ο Βρυζάκης το 1858, απεικονίζεται η απελευθερωμένη Ελλάδα, ως αρχαία κόρη, πάνω σε ένα σύννεφο που την κρατά υπερυψωμένη και κυρίαρχη στο κέντρο του πίνακα. Φορά δάφνινο στεφάνι στα ξέπλεκα μαλλιά της, και πατά στις σπασμένες αλυσίδες των δεσμών της. Έχει τα χέρια της απλωμένα, δεξιά και αριστερά, σε μία συμβολική κίνηση εναγκαλισμού αλλά και προστάσιας, πλέον, όλων όσοι με θυσίες και αγώνες συνετέλεσαν στην απελευθέρωσή της, αλλά και όλων όσοι εξακολουθούν να προσφέρουν για την ανασυγκρότησή της, όπως υποδηλώνει ο σωρός των νομισμάτων που της προσφέρεται.

Γύρω της συνωστίζονται οι γνώριμοι πρωτεργάτες της «**Επανάστασης του 1821**». Οι πρόδρομοι Ρήγας Φεραίος, Αδαμάντιος Κοραΐς, Αλέξανδρος Υψηλάντης, Μιχαήλ Σούτσος, οι γενναίοι αγωνιστές Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Οδυσσέας Ανδρούτσος, οι ήρωες των ναυτικών αγώνων Κωνσταντίνος Κανάρης, Ανδρέας Μιαούλης, Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα. Για την απόδοση των φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών τους, ο Βρυζάκης χρησιμοποίησε τις προσωπογραφίες των αγωνιστών που είχε σχεδιάσει ο Karl Krazeisen (Γερμανός αξιωματικός και Φιλέλληνας), οι οποίοι είχαν εκδοθεί το 1831 στο Μόναχο

Μάρτιος 2021

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί:

- Το Λογιστικό Γραφείο του Πέτρου Γρηγοράκου, για την συνεχή λογιστική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.
- Τον δικηγόρο Ευάγγελο Παλούκη, για την νομική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.
- Τον Δήμο Δελφών, για την αποστολή του επετειακού ημερολογίου των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821, το οποίο περιλαμβάνει (στην σελίδα 68) και τον ήρωα του χωριού μας Παπαντριά (Σύντομο Βιογραφικό και Προτομή του ήρωα στην Καλοσκοπή – Φωτογραφία Στράτου Ακτίδη).

Επικοινωνία με τα μέλη του Δ.Σ.

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677, Ζωή Χαμηλού, Αντιπρόεδρος 6944388652
 Βούλα Μημίνη, Γραμματέας 6944275361, Γιώτα Χριστοδούλου, Ταμίας 6979321905
 Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261, Γιάννης Καλόγηρος, μέλος 6978476168
 Ελένη Θεοχάρη, μέλος 6977413812

Ο «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου»

Ο «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», περιγράφεται στο Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον (Κεφάλαιο 1: 26 - 38):

26 'Εν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, 27 πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. 28 καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· **χαῖρε, κεχαριτωμένη**· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. 29 ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. 30 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαρίας· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. 31 καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. 34 εἶπε δὲ Μαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; 35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. 36 καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα. 38 εἶπε δὲ Μαρίας· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου. καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος».

Οι αρχές της εορτής του «Ευαγγελισμού» δεν είναι επακριβώς γνωστές. Το γεγονός ότι η Αγία Ελένη έκτισε στην Ναζαρέτ βασιλική (εκκλησία) στην οποία περιλαμβανόταν (κατά την παράδοση) ο οίκος της Θεοτόκου, όπου αυτή δέχθηκε τον Ευαγγελισμό, επέδρασε ίσως στην καθιέρωση τοπικής εορτής. Το **έτος 430** έχουμε τις πρώτες μαρτυρίες. Το **έτος 560**, ο Ιουστινιανός, πρόβαλε την 25η Μαρτίου, ως την κατάλληλη ημέρα για τον εορτασμό του «Ευαγγελισμού της Θεοτόκου». Η εορτή του «Ευαγγελισμού» αναφέρεται στον **Κανόνα 52** (Κανὼν NB) της «Πενθέκτης» ή «εν τρούλλῳ» Οικουμενικής Συνόδου, το έτος 692, που σημαίνει ότι ο εορτασμός είχε γενικευτεί και ως ημερομηνία είχε οριστεί η 25η Μαρτίου (εαρινή ισημερία), δηλαδή εννέα μήνες πριν από τα Χριστούγεννα, στις 25 Δεκεμβρίου (χειμερινό ηλιοστάσιο).

Εικόνα: Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου 1405.
Κρεμλίνο – Μόσχα
Ανδρέι Ρουμπλιόφ (1360 – 1428)

Εικόνα: Ο Ευαγγελισμός - The Annunciation 1672.
The Metropolitan Museum of Art - Νέα Υόρκη
Λούκα Τζορντάνο (Luca Giordano, 1634 – 1705)

Του «Ευαγγελισμού», επειδή είναι χαρμόσυνη εορτή, αν και πέφτει μέσα στην Μ. Τεσσαρακοστή (**δεν λείπει ο Μάρτης από τη σαρακοστή**), γίνεται «**κατάλυσις ιχθύος**» (Κανὼν NB). Παλαιότερα, δεν είχαν όλοι πρόσβαση σε φρέσκα ψάρια και έτσι ο «**μπακαλιάρος**» είχε και . . . συνεχίζει να έχει την τιμητική του.

Το γεγονός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου αναφέρεται και στο Κοράνιο, το ιερό βιβλίο των Μουσουλμάνων (Κεφάλαιο ΙΘ: 16 - 22). Ο «Ευαγγελισμός» ενέπνευσε πολλούς διάσημους ζωγράφους και έτσι, από την Δύση, προέκυψε ο «**κρίνος**» (σύμβολο αγνότητας από την αρχαιότητα) που κρατάει ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Το έτος 1618 με ειδική παπική διαταγή, θα οριστεί ως αναγκαιότητα, να απεικονίζεται ο κρίνος μαζί με την Παρθένο στην εικονογραφία.

- Ο **Αντρέι Ρουμπλιόφ (1360 – 1428)**, υπήρξε ο επιφανέστερος Ρώσος αγιογράφος και θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους του κόσμου. Το 1988, ανακηρύχθηκε άγιος από τη Ρωσική Εκκλησία ως «Άγιος Ανδρέας ο Εικονογράφος». Η εικόνα της Αγίας Τριάδος, γνωστή ως «Φιλοξενία του Αβραάμ» είναι το αριστούργημα της ρωσικής εικονογραφικής τέχνης.

- Το **Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης της Νέας Υόρκης**, είναι ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα μουσεία τέχνης στον κόσμο. Ιδρύθηκε το 1872. Οι συλλογές του περιέχουν περισσότερα από δύο εκατομμύρια έργα τέχνης και περιλαμβάνουν ξεχωριστούς τομείς Ελληνορωμαϊκής, Μεσαιωνικής, Ισλαμικής, Ασιατικής και σύγχρονης τέχνης, καθώς και φωτογραφιών, ενδυμάτων, όπλων και πανοπλιών και μουσικών οργάνων.

Γιορτή της μητέρας

(επιλογή – επιμέλεια της Ελένης Δερμάνη – Αλεξανδρή)

«οι ώρες που περνούσα με τη μητέρα μου ήταν γεμάτες μυστήριο», καθόμασταν ο ένας αντίκρυ τον άλλον, εκείνη σε καρέκλα πλάι στο παράθυρο, εγώ στο σκαμνάκι μου, και ένιωθα, μέσα στη σιωπή, το στήθος μου να γεμίζει και να χορταίνει, σαν να 'ταν ο αγέρας ανάμεσά μας γάλα και βύζαινα. Από πάνω μας ήταν η γαζία, κι όταν ήταν ανθισμένη η αυλή μοσχομύριζε. Αγαπούσα πολύ τα ευωδάτα κίτρινα λουλούδια της, τα' βαζε η μητέρα μου στις κασέλες και τα σώρουχα μας, τα σεντόνια μας, όλη μου η παιδική ηλικία μύριζε γαζία.

Μιλούσαμε, πολλές ήσυχες κουβέντες, τότε η μητέρα μου διηγόταν για τον πατέρα της, για το χωριό που γεννήθηκε, και τότε εγώ της στορούσα τους βίους των αγίων που είχα διαβάσει, και ξόμπλιαζα τη ζωή τους με τη φαντασία μου δεν με 'φταναν τα μαρτύριά τους έβαζα και από δικού μου, ωστόσο έπαιρναν τη μητέρα μου τα κλάματα, την λυπόμουν, κάθιζα στα γόνατά της, της χαίδευα τα μαλλιά και την παρηγορούσα: Μπήκαν στον Παράδεισο, μητέρα, μη στεναχωριέσαι, σεργιανίζουν κάτω από ανθισμένα δέντρα, κουβεντιάζουν με τους αγγέλους και ξέχασαν τα βάσανά τους. Και κάθε Κυριακή βάζουν χρυσά ρούχα, κόκκινα κασκέτα με φούντες και πάνε να κάνουν βίζιτα στο Θεό. Κι η μητέρα μου σφούγγιζε τα δάκρυά της, με κοίταζε σα να μου έλεγε: «αλήθεια λες», και χαμογελούσε.

Και το καναρίνι, μέσα από το κλουβί του, μας άκουγε, σήκωνε το λαιμό και κελαηδούσε μεθυσμένο, ευχαριστημένο, σαν να 'χε κατεβεί από τον παράδεισο, σαν να 'χε αφήσει μια στιγμή τους αγίους και ήρθε στη γης να καλοκαρδίζει τους ανθρώπους.

Η μητέρα μου, η γαζία, το καναρίνι, έχουν σμίξει αχώριστα, αθάνατα μέσα μου στο μυαλό μου' δεν μπορώ πια να μυρίσω γαζία, να ακούσω καναρίνι, χωρίς ν' ανέβει από το μνήμα της - από το σπλάχνο μου - η μητέρα μου και να σμίξει με τη μυρωδιά τούτη και με το κελάδημα του καναρινιού.

Ποτέ δεν είχα δει τη μητέρα μου να γελάει. Χαμογελούσε μόνο, και τα βαθουλά μαύρα μάτια της κοίταζαν τους ανθρώπους γεμάτα υπομονή και καλοσύνη. Πηγαινόρχονταν σαν πνεύμα αγαθό μέσα στο σπίτι, κι όλα τα πρόφταινε ανέκοπτα και αθόρυβα, σαν να 'χαν τα χέρια της μιαν καλοπροαίρετη μαγική δύναμη, που κυβερνούσε με καλοσύνη την καθημερινήν ανάγκη. Μπορεί και να 'ναι η νεράιδα, συλλογιζόμουν κοιτάζοντάς την σιωπηλά, η νεράιδα που λεν τα παραμύθια, και κινούσε στο παιδικό μυαλό μου η φαντασία να δουλεύει: μια νύχτα ο πατέρας μου, περνώντας από τον ποταμό, την είδε να χορεύει στο φεγγάρι, χίμηξε, της άρπαξε το κεφαλομάντηλο, και από τότε την έφερε σπίτι και την έκανε γυναίκα του. Κι όλη μέρα τώρα πάει κι έρχεται η μάνα μέσα στο σπίτι και ψάχνει να βρει το κεφαλομάντηλο, να το ρίξει στα μαλλιά της, να γίνει πάλι νεράιδα και να φύγει. Την κοίταζα να πηγαινοέρχεται, ν' ανοίγει τα ντουλάπια και τις κασέλες, να ξεσκεπάσει τα πιθάρια, να σκύβει κάτω από το κρεβάτι κι έτρεμα μην τύχει και βρει το μαγικό κεφαλομάντηλο της και γίνει άφαντη. Η τρομάρα αυτή βάσταξε χρόνια και λάβωσε βαθιά τη νιογέννητη ψυχή μου και ακόμα και σήμερα αποκρατάει μέσα μου πιο ανομολόγητη η τρομάρα ετούτη: παρακολουθώ κάθε αγαπημένο πρόσωπο, κάθε αγαπημένη ιδέα, με αγωνία, γιατί ξέρω πως ζητάει το κεφαλομάντηλό της να φύγει.

Νίκος Καζαντζάκης – «Αναφορά στον Γκρέκο» (απόσπασμα)

Το σπίτι που γεννήθηκα

(επιλογή – επιμέλεια της Ελένης Δερμάνη – Αλεξανδρή)

Το σπίτι που γεννήθηκα κι ας το πατούν οι ξένοι στοιχειό είναι και με προσκαλεί, ψυχή και με προσμένει.

Το σπίτι που γεννήθηκα, ίδιο στην ίδια στράτα στα μάτια μου όλο υψώνεται και μ' όλα του τα νιάτα.

Το σπίτι, ας του νοθέψανε το σχήμα και το χρώμα' κι ανόθευτο κι αχάλαστο, και με προσμένει ακόμα.

Της πόρτας του η παλαική κορώνα, ώ! νά η καμάρα! Μόνο οι χορδές της λείπουν για να γίνει κιθάρα

να συνοδέψει του σπιτιού τ' ολόχαρο τραγούδι προς το παιδί ' γυρίζω ανθός, δροσιά, ξεπεταρούδι,

πάω στη φωλιά, στη γάστρα μου, στο πρωί μου, στο μαγνήτη, στη ζέστα της μητέρας μου, στο πατρικό άγιο σπίτι.

Το σπίτι που γεννήθηκα κι ας το πάτουν οι ξένοι. Στοιχειό, και σαν απάτητο, με ζει και με προσμένει.

Κωστής Παλαμάς – Από τη συλλογή «Τα Παράκαιρα» 1918

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μια φορά κι' έναν καιρό ...

• Απόκριες – «Ρίγαν' κι' σταμνιά»

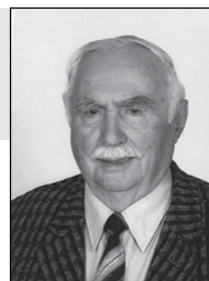
Στο χωριό μας, την Καλοσκοπή (Κουκουβίστα), τις Απόκριες υπήρχε και ένα περίεργο έθιμο. Κάποιοι, κάνοντας τους «πραματευτάδες», γύριζαν στις γειτονιές του χωριού φωνάζοντας «Ρίγαν' κι' σταμνιά». Όμως, επειδή «ρίγανη» υπήρχε ένα σωρό, οι περισσότεροι ζήτησαν «σταμνιά». Εάν κάποιοι γνωρίζουν οι ίδιοι ή έχουν ακούσει από τους γονείς τους ή τους παππούδες και τις γιαγιάδες τους για αυτό το έθιμο, ας μας ενημερώσουν.

(*) σταμνιά = πήλινα κιούπια με στενό λαιμό.

Μάρτιος 2021

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ '21 ΑΠΟΚΡΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΩΛΕΤΗ (*)

(Γράφει ο Φάνης
Λευκαδίτης)

Αναζήτησα στην Εθνική Βιβλιοθήκη παλιές εφημερίδες του προηγούμενου αιώνα, για να πληροφορηθώ σχετικά με τις αποκριές των προγόνων μας. Ήθελα να μάθω πως γλεντούσαν μετά την απελευθέρωση οι απόμαχοι του '21, με τους ξενόφερτους αυλικούς του Όθωνα, με τους οποίους συνδιασκέδαζαν σε κοινωνικές εκδηλώσεις στα σπίτια εύπορων Αθηναίων. Κατάφερα να βρω στη σατυρική εφημερίδα «Ο ΡΩΜΗΟΣ» του Σουρή, ένα χρονογράφημα του Φεβρουαρίου 1890, με κείμενο «Οι Απόκριες του 1840»

Ο Κωλέτης εκείνη τη χρονιά προσκάλεσε στο σπίτι του για το αποκριάτικο τραπέζι, τον Κολοκοτρώνη, τον Μακρυγιάννη και μερικούς ακόμα επιφανείς αγωνιστές καθώς και άλλα σημαίνοντα πρόσωπα της Αθηναϊκής κοινωνίας και της βασιλικής αυλής.

Στο πολυτελέστατο αρχοντικό του ο οικοδεσπότης ευχαρίστησε με πλούσια εδέσματα και εκλεκτά κρασιά τους προσκεκλημένους του και το κέφι έφτασε στο αποκορύφωμά του με τα δημοτικά τραγούδια από λαϊκούς οργανοπαίκτες και το χορό που ακολούθησε. Ζωσμένοι τις αρματωσιές τους, παραμερίζοντας τη φαγωμάρα και τις διαφορές που τους χώριζαν από τους αυλικούς του Όθωνα οι αγωνιστές χόρεψαν περήφανα εντυπωσιάζοντας τις νεαρές Αθηναίες που τους καμάρωναν. Σε απότομη φιγούρα του πρωτοχορευτή, του έφυγε το τσαρούχι προς το ταβάνι και τότε ο Κολοκοτρώνης που φημιζόταν για τα χωρατά του είπε το περίφημο: «Σιγά τον πολυέλαιο». Από τότε η φράση πέρασε στη λαογραφία και έγινε κτήμα του λαού. Στη συνέχεια η μουσική έπαιξε ευρωπαϊκούς χορούς και οι αγωνιστές κάθισαν κάτω ενώ οι ξένοι επιδόθηκαν σε ξέφρενους Ευρωπαϊκούς χορούς με ντάμες Ελληνίδες.

Τα αγκαλιασμένα ζευγάρια στριφογύριζαν στην τεράστια αίθουσα και αμήχανοι οι Τουρκοφάγοι πολεμιστές έβλεπαν τους Βαυαρούς να σφίγγουν στην αγκαλιά τους τις όμορφες κοπέλες της Αθήνας. Οι καλλίγραμμες εκείνες Αθηναίες με τους προκλητικούς κόρφους τους, μεταμφιεσμένες σε κόμισες παλαιών εποχών, διασκέδαζαν αδιαφορώντας για τα σχόλια σε βάρος τους. Άλλωστε τα πανέμορφα αυτά θηλυκά είχαν μεγαλώσει στο Παρίσι και τη Βιέννη. Εκεί μορφώθηκαν, έμαθαν ξένες γλώσσες, ακολουθώντας τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής των Ευρωπαίων.

Μέσα σ' αυτό το ξεφάντωμα ένας πονηρός Βαυαρός αξιωματικός ζήτησε την άδεια να χορέψει τη λυγερόκορμη γυναίκα ενός αγωνιστή, αν και γνώριζε ότι η γυναίκα δεν ήξερε ευρωπαϊκούς χορούς αυτός επέμεινε καλά και σώνει να χορέψει. Ο άντρας της επηρεασμένος από το επιβλητικό περιβάλλον αναγκάστηκε να υποχωρήσει, αλλά δεν άργησε να μετανιώσει για την αποκοτιά του αυτή. Ο Βαυαρός σφίγγοντας στην αγκαλιά του πέραν του δέοντος την όμορφη Ελληνίδα τη στριφογύριζε στην άλλη άκρη της αίθουσας. Αγανακτισμένος ο αγωνιστής από τα καμώματα και την προσβλητική για κείνον συμπεριφορά, είπε στον Μακρυγιάννη που καθόταν δίπλα του: «πολύ τη σφίγγει επάνω του ο κερατάς, θα τον λιανίσω τον παλιάνθρωπο». Ο Κωλέτης που είχε διατελέσει πρεσβευτής στη Γαλλία και τον άκουσε του είπε: «Μην εκνευρίζεσαι φίλε μου, αυτά συμβαίνουν και εις Παρισίους».

(*) Το άρθρο έχει δημοσιευτεί (με μικρές παραλλαγές) και στο Τεύχος 41 το έτος 1984.

Τόμος ΣΤ' του Δελτίου «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Αναμένεται να κυκλοφορήσει μέχρι το τέλος του χρόνου ο ΣΤ' Τόμος του Δελτίου «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» που θα περιλαμβάνει 34 Τεύχη, από το Τεύχος 162 (Ιανουάριος – Μάρτιος 2012) έως το Τεύχος 195 (Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2020). Μέσα από τις 544 σελίδες και τις 593 φωτογραφίες του τόμου, ο αναγνώστης θα κάνει μία συνοπτική αναδρομή στα σημαντικά γεγονότα της τελευταίας δεκαετίας του χωριού μας, όπως, διοικητικές μεταβολές, εναλλαγή προσώπων στα διοικητικά κλιμάκια της Κοινότητας και του Συνδέσμου, έργα για την αξιοποίηση του χωριού και πολλές άλλες δραστηριότητες. Θα επαναφέρει στην μνήμη του 184 συγχωριανούς μας που έφυγαν από κοντά μας και εντάχθηκαν στην ιστορία του χωριού μας, η οποία όμως δεν έβαλε τελεία αλλά συνεχίζει με 62 νεογέννητα που μεγαλώνουν και εντάσσονται στην ιστορική διαδρομή του χωριού μας, με την πρόοδο και εξέλιξη 90 νέων που σπούδασαν ή σπουδάζουν σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και πολλά άλλα γεγονότα.

Ο Σύνδεσμος διαθέτει μικρό απόθεμα τευχών για την βιβλιοδέτηση 10 τόμων, που θα μπορούν να διατεθούν σε μέλη μας, καταβάλλοντας το κόστος της βιβλιοδεσίας. (Το κόστος δεν έχει καθοριστεί ακόμη). Όσοι επιθυμούν να αποκτήσουν τον τόμο, μπορούν να το δηλώσουν στα μέλη του Δ.Σ. Εάν κάποιος έχει και τα 34 τεύχη, μπορούν, σε συνεννόηση με τον Σύνδεσμο, καταβάλλοντας το κόστος της βιβλιοδεσίας, να τα δέσουν σε τόμο.

Antimamalo band

Μία μπάντα, τέσσερα νέα παιδιά και μουσικές ιστορίες.

της Ελένης Δερμάνη – Αλεξανδρή)

«Αντιμάμαλο» είναι λέει, το βουβό κύμα, το κύμα που γυρίζει πίσω... και σε πάει σ' άλλη γη, σ' άλλα μέρη. Μία παρέα παιδιών που ανήκει στη νεότερη γενιά παραδοσιακών μουσικών, που αν και γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην πόλη, ανακαλύπτουν την παραδοσιακή μουσική μέσα από τις σπουδές τους στα μουσικά σχολεία και τα μουσικά πανεπιστήμια, όπως λέει ο δάσκαλός τους Λάμπρος Λιάβας, συνδυάζοντας τη συστηματική έρευνα με τη βιωματική εμπειρία, μέσα από συνειδητή ενασχόληση και πολύπλευρες δράσεις. Σαν απόηχο από τις μουσικές άλλων παλαιότερων εποχών, γεφυρώνουν το χθες με το σήμερα, τραγουδώντας δημοτικά, μικρασιάτικα και ρεμπέτικα τραγούδια, άλλοτε αυτούσια και άλλοτε συνταιριάζοντας τα με δικές τους συνθέσεις. Μας διηγούνται μουσικά τον έρωτα, τη χαρά, η λύπη, το θάνατο, τα πάθια και τους αγώνες του λαού μας. Με τις μουσικές τους επιλογές μας ταξιδεύουν από τα παράλια της Μικράς Ασίας, στα τρίκορφα βουνά και από 'κει στα λιμάνια και στα υπόγεια της αστικής γειτονιάς με τα ρεμπέτικα και λαϊκά τραγουδώντας τους καημούς και τους αναστεναγμούς των ανθρώπων.

Το μουσικό σχήμα το αποτελούν, η Κατερίνα Σταθάκη (τραγουδι - ακορντεόν), ο Παναγιώτης Σταθάκης (μπουζούκι), ο Νικόλας Σταθάκης (σαντούρι) και ο Φάνης Ζαχαρόπουλος (Τραγουδι - Κιθάρα). Η Κατερίνα, ο Νικόλας και ο Παναγιώτης είναι τα παιδιά του Κώστα Σταθάκη και της Αγγελικής Κολλύρη. Εγγόνια της Αθανασίας Κολλύρη. Πρόσφατα τους απολαύσαμε στην εκπομπή του Λάμπρου Λιάβα «**Το αλάτι της γης**» και ευελπιστούμε τούτο το καλοκαίρακι να βρεθούν μαζί μας στο χωριό να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε και να χαρούμε!!!

Ανοιχτή πρόσκληση στα παιδιά του τόπου μας που μας γεμίζουν χαρά και περηφάνια.

Τμητική Διάκριση

Ο Ιατρός **Δημήτριος Νικολάου Μώρης**, με καταγωγή από την Καλοσκοπή, βρίσκεται ανάμεσα στους 500 κορυφαίους Έλληνες επιστήμονες (με βάση τον αριθμό των επιστημονικών δημοσιεύσεων), σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη του διακεκριμένου καθηγητή Παθολογίας, Έρευνας, Πολιτικής Υγείας και Στατιστικής στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ, Ιωάννη Π.

Ιωαννίδη. Η μελέτη ταξινόμησε Έλληνες επιστήμονες στην Ελλάδα και το εξωτερικό όλων των επιστημονικών πεδίων από το 1960 - 2020 με βάση τον αριθμό και τον αντίκτυπο των επιστημονικών τους δημοσιεύσεων (<https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2021.01.13.426588v1.abstract/>).

Η μελέτη ανέλυσε τα δεδομένα της βάσης «Scopus» για Έλληνες επιστήμονες, με τουλάχιστον 5 δημοσιεύσεις, και συμπεριέλαβε συνολικά 63.951 άτομα. Ο Δρ. Μώρης έλαβε την 535 θέση με 311 δημοσιεύσεις σε λιγότερο από 9 χρόνια επιστημονικής δραστηριότητας. Ο Ιατρός Δημήτριος Ν. Μώρης είναι ειδικευόμενος χειρουργικής στο διακεκριμένο Πανεπιστήμιο Ντιούκ των ΗΠΑ. Κατέχει τίτλο διδακτορικής διατριβής (PhD) και μεταπτυχιακής έρευνας (MSc) από την Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Σήμερα, έχει δημοσιεύσει περισσότερες από 400 ξενόγλωσσες δημοσιεύσεις (PubMed, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/?term=moris+d&sort=date>), έχει υπάρξει υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση (δύο φορές) και του Μαρκίδειου Κληροδοτήματος (4 κύκλοι).

Τα Τεύχη της εφημερίδας «Η Κουκουβίστα» από 1975 έως 2015 υπάρχουν σε CD.
Το CD θα το βρείτε στα γραφεία του Συνδέσμου μας.

Πριν 40 χρόνια

(από τα τεύχη 27 και 28 Ιανουάριος – Μάιος 1981)

Παίρνοντας το λόγο ο πρόεδρος Κώστας Βλάχος είπε:

Ἀγαπητοὶ Συγχωριανοὶ καὶ φίλοι

Ἀρχικά εὐχομαι χρόνια πολλά γιὰ τίς μέρες ποὺ πέρασαν, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους ποὺ γιορτάζουν σήμερα. Τὸ 1981 νὰ χαρίσει ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπή σ' ὅλους τοὺς συγχωριανούς ὅπου κι' ἂν βρίσκονται

Γ. Συνέλευση
1981

Ἐνα ἄλλο θέμα ποὺ συζητιέται εἶναι ἡ ἐφημερίδα. Τὸ Δελτίο αὐτὸ ποὺ τόσο ἔχει ἀγαπηθεῖ καὶ ἔχει μπεῖ στὴ

ζωή μας σὰν κάτι τὸ πὺ ἀναγκαῖο, εἶναι ἡ ζωντανὴ ἐπαφή. Ἀκούστηκαν λοιπὸν παράπονα γιὰ τὴν ἀργοπορία τῆς ἐκδόσεώς του. Ὅλοι ἔχουμε μάθει νὰ διαβάζουμε, νὰ περιμένουμε, χωρὶς ἴσως νὰ σκεφτοῦμε ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸ δελτίο οὔτε δημοσιογράφος εἶναι, οὔτε ἐπατελεῖο διαθέτει γιὰ νὰ μαζεύει εἰδήσεις. Ἀλλὰ τέρα ἀπὸ αὐτὸ ὅλοι θέλουμε νὰ διαβάζουμε καὶ νὰ γράφουμε. Ἐμεῖς στέλνουμε κἀνα κομμάτι. Πῶς θὰ γράψουν οἱ σελίδες. Ἐξέχονα πόσο κόπο ἔχει ὁ καθένας νὰ γράφει ὅλη τὴ διαδικασία. Συγκέντρωση ὕλης μαζεύει ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ ὅτι ἀκοῦμε. Διόρθωση ὅπου ἔχουμε ἀπορρίψει καὶ κειμένων τοῦ τυπογραφείου κατανομή ὅλης καὶ σελιδοποίηση, τελικὸς ἔλεγχος. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ γίνονται αὐτό. Πολλὲς φορὲς παίρνουν τὴ λέειν οἱ συγχωριανοὶ καὶ μὲ ὕψος ἀπαιτητικὸ λένε π.χ. ἔμένα τὸ παιδί μου δὲν τὸ γράφει ὅτι πέτυχε, ἢ ἐγὼ ἔκανα γιὸ καὶ δὲν τὸ γράφει κλπ. Ὅταν κἀνθρωποι δὲν μᾶς τὸ κἀντε γνωστὸ ἐσεῖς πῶς θὰ τὸ μάθουμε ἐμεῖς; Βοηθεῖστε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ἂν θέλετε καὶ πλοῦσιον σὲ ὕλη νὰ εἶναι καὶ κανονικὰ νὰ κυκλοφορεῖ.

«ἔμένα τὸ παιδί μου... ἢ ἐγὼ ἔκανα γιὸ καὶ δὲν τὸ γράφει»

Ἀγαπητὴ Κουκουβίστα.

Πρῶτα ἔρχομαι νὰ σὰς εὐχαριστήσω ὅλοψυχα γιὰ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον ποὺ δείξατε ὥστε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ πάρω ὅλες τίς ἐφημερίδες τοῦ Συνδέσμου, καθὼς καὶ τὸ ἡμερολόγιο. Ἡ συγκίνησή μου δὲν περιγράφεται. Διαβάζω καὶ ξαναδιαβάζω αὐτὸ τὸ δημοφὺς δελτίο καὶ ξαναζῶ παλὴς μέρες.

Τόσα καὶ τόσα πράγματα ἄλλαξαν. Τὸ χωριό μας ἔγινε ἀγνώριστο καὶ πανέμορφο. Μὲ δυσκολία γνωρίζω στίς φωτογραφίες, πρόσωπα ποὺ ἦταν τόσο γνωστά.

Ἡ δική μας ἡ γενιὰ πέρασε μέρες δύσκολες, μέρες ποὺ εὐχομαι νὰ μὴν ξανάρθουν. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ σὰς εὐχαριστῶ καὶ χαιρετίζω ὅλους τοὺς συγχωριανούς καὶ φίλους.

Τεύχος 28

Καλὴ ἀντάμωση
Χαράλαμπος Σκούρας
Σκόπια Γιουγκοσλαβίας

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οἱ πάρα πάνω ἐπιστολὲς ἀλλὰ καὶ ἄλλες ποὺ δημοσιεύτηκαν σὲ προηγούμενα τεύχη, δὲν ἀποδείχνουν μόνον πόσο ἀγαπείται καὶ κρατᾷ ζωντανὴ τὴν ἐφημερίδα καὶ πόσο τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου φροντίζει ὥστε ὅπου, ὅσο μακριὰ εἶναι οἱ συγχωριανὸς νὰ παίρνει τὸ Δελτίο.

Στὴν προσπάθεια αὐτὴ καλοῦμε οἱ συγχωριανοὺς ποὺ τυχερὸν γνωρίζουν ἀνθρώπους ποὺ δὲν παίρνουν τὸ Δελτίο νὰ γνωρίσουν τίς διευθύνσεις τους. Σύνθη κανένας συγχωριανὸς δίχως Δελτίο.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ταξιδεύει σε ὅλον τον κόσμο.
Θα ἔρθει, αν την ζητήσετε.

Θα την διαβάσετε, αν την αναζητήσετε
www.kaloskopi.gr

Ἡ ἀγάπη τῶν συγχωριανῶν γιὰ τὸ Δελτίο καὶ τὸ Σύνδεσμο εἶναι κάτι τὸ ἐκπληκτικὸ ποὺ μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα. Ἀπ' τίς μακρινὲς πολιτείες ὅπου κι' ἂν βρίσκονται μᾶς στέλνουν μηνύματα καὶ συνδρομές, μαζί μὲ τὴν ἀγάπη τους.

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὁ Βασίλης Τσιρώνης μᾶς ἔστειλε τὴν παρακάτω ἐπιστολή.

Ἀγαπητὴ κύριε πρόεδρε
Δὲν γνωρίζω ποῖος ὀκρινῶς εἶσαι, ἀλλὰ εἶδα ὅτι πάντοτε δὲν ἔρχονται τοὺς συγχωριανούς ὅπου κι' ἂν βρίσκονται. Πρὸ ἡμερῶν πῆρα τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συνδέσμου μας. Ἡ χαρὰ μου ὑπῆρξε ἀπερίγραπτη. Αἰσθάνθηκα τὴν ὑποχρέωση κι' ἐγὼ σὰν χωριανὸς νὰ στείλω στὸ Σύνθη σὺν ὅσων 50 δολλάρια γιὰ ἐνίσχυση ὅπου ἐσεῖς νομίζετε.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησή μου ἦταν ἀπερίγραπτη καθὼς διάβαζα τὰ τόσα νέα τοῦ χωριοῦ μας καὶ δὲν τὰ χόρταινα. Εἶδα τὸ σχολεῖο ποὺ πρὶν πλὴν χρόνια ὑπῆρξε μαζετῆς. Δὲν σὰς κρύβω ὅτι μὲ λύπησαν οἱ θάνατοι τῶν γνωστών συγχωριανῶν. Εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας.

Τεύχος 27

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
Βασίλης Τσιρώνης
Ὁχάιο ΗΠΑ

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΙ

Στις 7 Ιανουαρίου 2021, ο Γεώργιος Ανδρέου και η Ευσταθία Τσελέ (κόρη της Βασιλικής Σιακαντάρη) τέλεσαν τον γάμο τους στο Γαλαξίδι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 22 Ιανουαρίου 2021, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος (γιος της Γιώτας Τσόχλα – Παπαδοπούλου) και η Γεωργία Στεφανίδου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, που είναι αγόρι.

Στις 20 Μαρτίου 2021, ο Κωνσταντίνος Σκόνδρας και η Έφη Τσιριμώνα (κόρη του Λεμονή Τσιριμώνα και της Μαίρης Πλατανιά) απέκτησαν το πρώτο παιδί τους, που είναι αγόρι.

Στις 24 Μαρτίου 2021, ο Δημήτριος Σταφυλίδης και η Μαριλένα Μαλεβίτση (κόρη του Αθανασίου Μαλεβίτση) απέκτησαν το πρώτο παιδί τους, που είναι κορίτσι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

**Τούμπας Κωνσταντίνος
του Αθανασίου
(1941 – 2020)**

Στις 27 Δεκεμβρίου 2020 έφυγε από τη ζωή ο Κωνσταντίνος Τούμπας του Αθανασίου. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή έγιναν στην Μαλεσίνα Φθιώτιδας, όπου ήταν και η μόνιμη κατοικία του. Έφυγε νεαρός από το χωριό και εργάστηκε, για πολλά χρόνια, ως χειριστής βαρέων χωματουργικών μηχανημάτων στη Στρατιωτική Υπηρεσία, MOMA (Μικτές Ομάδες Μονάδων Ανασυγκρότησης). Εργάστηκε στη διάνοιξη πολλών επαρχιακών δρόμων σε Μαλεσίνα, Άγιο Θεολόγο, Πενταγιού και σε πολλά άλλα χωριά όπως και στο χωριό μας την Καλοσκοπή. Στη Μαλεσίνα γνώρισε και τη σύζυγό του Γεωργία Καϊάφα και απέκτησε μία κόρη την Αγγελική. Λίγα χρόνια πριν, στις 29 Μαρτίου 2015, είχε χάσει τη σύζυγό του.

Αιώνια του η μνήμη!

**Δημόπουλος Ταξιάρχης
του Πέτρου
(1928 - 2020)**

Αγαπημένε μου παππού.

Πάντα μου άρεσε να μου διηγείσαι ιστορίες, για τα χαρούμενα και ανέμελα χρόνια που πέρασες πισσιρίκος στα βουνά της Γκιώνας. Στην αγαπημένη σου Κουκουβίστα. Εκεί που από τη μια μέρα στην άλλη, εσύ, οι φίλοι σου, η οικογένειά σου και οι γνωστοί σου, είδατε τα όνειρά σας να γκρεμίζονται. Ήταν τότε, που η ναζιστική μπότα πάτησε χωρίς οίκτο πάνω στις ζωές σας. Θυμάμαι, αγαπημένε μου παππού, να μου λες με δάκρυα στα μάτια πόσες φορές σας έκαψαν το σπίτι. Και εσύ, σχολιαρόπαιδο ακόμα, προσπαθούσες να καταλάβεις τι είχε συμβεί. Να προστατέψεις τις αδερφές σου, την Τούλα και την Έφη. Έποχές πείνας, εξαθλίωσης. Αγώνας για επιβίωση.

Μετά τον πόλεμο προσπάθησες παππού μου να ακολουθήσεις τα όνειρά σου. Έδωσες τον αγώνα σου με ήθος. Και διάβαζες, έγραφες, μάθαινες.

Πάντα μιλούσες με περηφάνια για τον τόπο σου. Το απάνκιο σου. Τα δύσβατα βουνά, με την άγρια ομορφιά, που αποπνέουν τη μαγεία της απλότητας. Όπως δηλαδή το βαθύ «είναι» σου, που ανακάλυπτε όποιος σε γνώριζε με μια απλή ματιά.

Σε ευχαριστώ παππού γιατί τα κατορθώματά σου θα είναι για πάντα πυξίδα στη ζωή μου. Και δεν κατάφερες λίγα. Έζησες με ήθος, σεβασμό στους συνανθρώπους σου και τρυφερότητα για τους οικείους σου. Ούτε μισή φορά δεν άκουσα κάποιον παππού μου να σου «χρεώσει» κάτι άσχημο. Για μια ζωή σχεδόν ενός αιώνα, αυτό δεν είναι εύκολο. Είναι «μάθημα» για εμάς, τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου. Και βαριά κληρονομιά.

Σε ευχαριστώ παππού μου γιατί είχα την ευκαιρία να μεγαλώσω δίπλα σε έναν σπάνιο άνθρωπο με περιεχόμενο. Με βαθιά συναισθήματα, προσωπικότητα και καθαρό μυαλό. Μέχρι το τέλος σου, θα θυμάμαι τη διαύγειά σου.

Παππού μου, να σου εξομολογηθώ κάτι τελευταίο. Στο «τελευταίο αντίο», που ανάθεμα σε αυτόν τον ιό ήμασταν υποχρεωτικά λίγα άτομα, με πησίσαμε μια άγνωστη γυναίκα. «Ήταν κύριος και σπουδαίος άνθρωπος», μου είπε. Χωρίς να ξέρει ποιος είμαι. Με μάτια που γυάλιζαν πίσω από τη μάσκα της και με μια

μόνο φράση, «έγραψε» άθελά της τον πιο ουσιαστικό επίλογο.

Ο παππούς μου Ταξιάρχης Δημόπουλος γεννήθηκε το 1928 και έφυγε στις 29.12.2020. Γιος του Πέτρου και της Παναγιούς, παντρεμένος με τη Ρίτα, απέκτησε δυο παιδιά, την Παναγιώτα και τον Πέτρο, τέσσερα εγγόνια και δύο δισέγγονα.

Ο Εγγονός του Λεωνίδα

**Χρηστίδης Γεώργιος
(1935 – 2021)**

Έφυγε από τη ζωή στις 13 Ιανουαρίου σε ηλικία 86 ετών.

Γιος του Χαράλαμπου Χρηστίδη και της Παναγιώτας Τριανταφύλλου. Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή και ήταν το τρίτο από τα οκτώ παιδιά στη ζωή σήμερα. Τα πρώτα χρόνια τα πέρασε στο χωριό. Μόλις 16 χρονών έφυγε από το χωριό και πήγε στη Λαμία όπου εργάστηκε σε διάφορες δουλειές.

Από τη Λαμία έφυγε για τον Πειραιά, όπου αρχικά εργάστηκε στο μαγαζί του εξαδέλφου του, Λάμπρου Κωστόπουρου. Ανήσυχος και δημιουργικό μυαλό πάντα ήθελε κάτι καλύτερο να κάνει. Έτσι αποφάσισε να ανοίξει το δικό του γαλακτοπωλείο στον Πειραιά, όπου εργάστηκε μέχρι το 1956 που έφυγε για Αμερική αναζητώντας πάντα κάτι καλύτερο για τη ζωή του.

Στην Αμερική εργάστηκε τα πρώτα χρόνια κοντά στο θείο του Χαράλαμπο Αχλαδά. Γρήγορα κατάλαβε ότι η Αμερική έδινε ευκαιρίες σ' αυτούς που ήθελαν να δουλέψουν σκληρά και να δημιουργήσουν. Έτσι ενεργητικός και ριψοκίνδυνος που ήταν κατάφερε να ανοίξει το δικό του GEORGES SNACK BAR, κάπου το 1965. Πάντα βοηθούσε τους γονείς του και σκέφτηκε και κατάφερε τελικά να τους φέρει κοντά του στην Αμερική και αυτούς και τα πέντε αδελφά του (4 αδελφούς και μια αδελφή). Οι δύο αδελφές του παρέμειναν στην Ελλάδα καθώς είχαν ήδη παντρευτεί και δημιουργήσει τις δικές τους οικογένειες.

Το 1971 μαζί με τους αδελφούς του άνοιξαν LUCKY BOY HAMBURGER και δεν σταμάτησαν εκεί παρά συνέχισαν τις δραστηριότητες και σε άλλα εστιατόρια.

Πάντα ανήσυχος άρπαζε κάθε ευκαιρία που του παρουσιαζόταν και πάντα τα κατάφερνε να έχει επιχειρηματικές επιτυχίες. Στα 55 του βγήκε στη σύνταξη

χωρίς να παραιτηθεί ποτέ από το όραμα της δημιουργίας.

Παντρεμένος με τη Μίνα του για 55 χρόνια. Πάντα κοντά του τα δυο παιδιά του ο Χαράλαμπος και η Παναγιώτα και τα οκτώ εγγόνια του που υπεραγαπούσε.

Ας είναι αιωνία η μνήμη!

**Στεργιόπουλος Γεώργιος
του Ευαγγέλου
(1958 – 2021)**

Στις 28 Φεβρουαρίου 2021 έφυγε από την ζωή άδικα και πρόωρα κτυπημένος από την μάστιγα της πανδημίας ο Γεώργιος Στεργιόπουλος του Ευαγγέλου και της Γεωργίας το γένος Ευθυμίου Τούμπα. Μεγάλωσε και έζησε στον Κορυδαλλό, υπήρξε εξάιρετος οικογενειάρχης και συνάνθρωπος καθώς και αγαπητός σε

όλο τον κόσμο, ενώ αγάπησε ιδιαίτερα τα ευλογημένα μέρη καταγωγής του.

Απέκτησε δύο παιδιά τον Ευάγγελο και τον Επαμεινώντα καθώς και δύο εγγόνια.

Ο ενταφιασμός του έγινε στο τρίτο κοιμητήριο Αθηνών.

Καλό ταξίδι, ο Θεός να σε αναπαύσει.

Η οικογένειά σου

**Κωνσταντίνα
Αλεξίου – Βαρελά
(1941 – 2021)**

Στις 3 Μαρτίου 2021, έφυγε ξαφνικά από τη ζωή η Ντίνα Αλεξίου – Βαρελά. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή έγινε την επομένη, στον τόπο της μόνιμης κατοικίας της, στην Αγία Τριάδα Βοιωτίας. Ήταν κόρη του Θύμιου και της Αικατερίνης Αλεξίου (Κελεπούρη). Έφυγε

σε νεαρή ηλικία από το χωριό μας όταν παντρεύτηκε τον κτηνοτρόφο Λουκά Βαρελά. Έκτοτε όμως και για πολλά χρόνια τα καλοκαίρια τα περνούσε στο χωριό, επειδή έφεραν το κοπάδι τους να ξεκαλοκαιριάσει στα βουνά της Καλοσκοπής. Πριν λίγα χρόνια είχε χάσει και τον σύζυγό της. Απέκτησε τέσσερα παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

Αιωνία της η μνήμη!

Τα παιδιά και τα εγγόνια της

Μεμένιου Κωνσταντίνα

Στις 15 Μαρτίου 2021 έφυγε από τη ζωή η Μεμένιου Κωνσταντίνα σε ηλικία 85 ετών. Η κηδεία και η ταφή έγιναν στις 18 Μαρτίου στην Καλοσκοπή.

*Για την επικοινωνία των μελών μας
με τον ιερέα του χωριού μας
Ντουρντουρέκα Νικόλαο
6907924042
και τον επίτροπο
Καλτσά Κωνσταντίνο
6972694705*

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
282	Καρυωτάκης Ευθύμιος – Λουκάς του Μιχαήλ στη μνήμη της γιαγιάς του Ευθυμίας Καρυωτάκη.	50
001	Βλάχου Αικατερίνη συζ. Κωνσταντίνου.	20
002	Βλάχος Φώτης του Κωνσταντίνου.	20
003	Δανιήλ Βασιλική και τα τέκνα της Γεώργιος και Ρούλα στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Νικολάου Γ. Δανιήλ.	150
004	Χρηστίδη Μίνα, τα τέκνα της Χαράλαμπος και Παναγιώτα Χρηστίδη και τα οκτώ εγγόνια της στη μνήμη του συζύγου, πατέρα και παππού τους Γεωργίου Χαρ. Χρηστίδη.	1000 \$
005	Οικογένεια Παναγιώτη και Αικατερίνης Χρηστίδη στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Χαρ. Χρηστίδη.	250 \$
006	Οικογένεια Δημητρίου και Παναγιώτας Χρηστίδη στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Χαρ. Χρηστίδη.	250 \$
007	Χρηστίδη – Σπέντζου Άννα και Σπέντζου Αλεξάνδρα στη μνήμη του αδελφού και θείου τους Γεωργίου Χαρ. Χρηστίδη.	200

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
008	Αλεξίου – Γρηγοράκου Δήμητρα στη μνήμη του εξαδέλφου της Κωνσταντίνου Ματθαίου και της θείας της Μαρίας Π. Βλάχου.	100
009	Βλάχου Ιωάννα (ΗΠΑ) και οι κόρες της Αικατερίνη Βλάχου – Σταθοπούλου και Αγγελική Βλάχου στη μνήμη του Αθανασίου και της Κωνσταντίνας Τούμπα.	150 \$
010	Ευσταθίου Εύα στη μνήμη της γιαγιάς της.	50
011	Παπαταξιάρχου Βασιλική στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη Παπαταξιάρχη.	100
012	Τσώνος Αλέξανδρος στη μνήμη του Ηρακλή Ν. Τσώνου.	50
013	Λευκαδίτου Βασιλική, για την ενίσχυση των δραστηριοτήτων του Συνδέσμου.	100
014	Δελλαπόρτα Έλλη στη μνήμη του συζύγου της Γεράσιμου Δελλαπόρτα, των γονέων της Γεωργίου και Αικατερίνης Βλάχου - Αντωνίου και της αδελφής της Δήμητρας Στεφανάκη.	30
015	Λίτσος Ηλ. Γεώργιος (Λαμία).	30
016	Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη του Νικολάου Ευθ. Πριόβολου	100

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.83.0200334049**

& **IBAN GR3602604080000830200334049** στο όνομα, **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»**.

Παρακαλούνται τα μέλη μας, που καταθέτουν συνδρομή με e-banking, να αναγράφουν στην κατάθεση Επώνυμο, Όνομα και όνομα πατρός, ενώ τον σκοπό της κατάθεσης, επειδή στο σύστημα δεν εμφανίζεται όλη η αιτιολογία, να μας τον στέλνουν με email ή να ενημερώνουν τηλεφωνικά κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ.

Από την Κουκουβίστα στην Καλοσκοπή ...

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ – ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

(*) Πηγή : Ε.Ε.Τ.Α.Α.

► Κουκουβίστα (1) (Φωκίδος και Λοκρίδος)	
20-04-1835	Ο οικισμός προσαρτάται στο δήμο <u>Ερινεού</u>
ΦΕΚ 80Α - 28/12/1836 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – Σελ. 38)	Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο <u>Ερινεού</u> και προσαρτάται στο δήμο <u>Δωριέων</u>
► Κοκκουβίστα (2) (Φθιώτιδος και Φωκίδος)	
ΦΕΚ 136Α - 08/07/1899 (Σελ. 481)	Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος και υπάγεται στο νομό Φωκίδος
► Κοκκουβίστα (Φωκίδος)	
ΦΕΚ 136Α - 08/07/1899 (Σελ. 481)	Ο οικισμός αποσπάστηκε στο νομό Φωκίδος από το νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος
ΦΕΚ 282Α - 04/12/1909 (Σελ. 1197)	Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Φωκίδος και υπάγεται στο νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος
► Κοκκουβίστα (Φθιώτιδος και Φωκίδος)	
ΦΕΚ 282Α - 04/12/1909 (Σελ. 1197)	Ο οικισμός αποσπάστηκε στο νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος από το νομό Φωκίδος
► Κουκουβίστα (3) (Φθιώτιδος και Φωκίδος)	
ΦΕΚ 261Α - 31/08/1912 (Σελ. 1523 και 1525)	Το όνομα του οικισμού διορθώνεται σε Κοκκουβίστα
► Κοκκουβίστα (4) (Φθιώτιδος και Φωκίδος)	
Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Δωριέων και ορίζεται έδρα της κοινότητας Κοκκουβίστας Το όνομα του οικισμού προήλθε από τη διόρθωση του ονόματος του οικισμού Κουκουβίστα	
ΦΕΚ 206Α - 28/09/1927 (Σελ. 1464)	Ο οικισμός μετονομάζεται σε Καλοσκοπή
► Καλοσκοπή (5) (Φθιώτιδος και Φωκίδος)	
ΦΕΚ 206Α - 28/09/1927 (Σελ. 1464)	Ο οικισμός προήλθε από τη μετονομασία του οικισμού Κοκκουβίστα
ΦΕΚ 72Α - 31/03/1943 (Σελ. 297)	Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος και υπάγεται στο νομό Φωκίδος
► Καλοσκοπή (Φωκίδος)	
ΦΕΚ 72Α - 31/03/1943 (Σελ. 297)	Ο οικισμός αποσπάστηκε στο νομό Φωκίδος από το νομό Φθιώτιδος και Φωκίδος
ΦΕΚ 244Α - 04/12/1997 (Σελ. 8831)	Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Καλοσκοπής και προσαρτάται στο δήμο Γραβιάς
ΦΕΚ 87Α - 07/06/2010 (Σελ. 1793)	Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Γραβιάς και προσαρτάται στο δήμο Δελφών

Εξέλιξη: (1) Κουκουβίστα – (2) Κοκκουβίστα – (3) Κουκουβίστα – (4) Κοκκουβίστα – (5) Καλοσκοπή
(Η ονομασία Κουκουβίστα άλλαξε και έγινε Καλοσκοπή, μετά από πρόταση του δασκάλου Γιάννη Λάιου. Το νέο όνομα «Καλοσκοπή» προέρχεται από τον συγκερασμό των λέξεων «καλή σκοπιά».)
Το όνομα «Κουκουβίστα» χρησιμοποιείται έως σήμερα και . . . είναι το όνομα της εφημερίδας μας.

Ιανουάριος 2021